

“धर्मस्य भार्या हिंसास्त्रा तस्यां पुत्रचतुष्टयम् ।
सम्प्राप्तं मुनिशार्दूल । योगशास्त्रविचारकम् ॥
जोडः सनत्कुमारोऽभूद्द्वितीयश्च सनातनः ।
द्वितीयः सनको नाम चतुर्थश्च सनन्दनः ॥
साक्षात्विचारमपरं कपिलं वोढुमासुरिम् ।
इडा पञ्चशिखं श्रेष्ठं योगयुक्तं तपोनिधिम् ॥
ज्ञानयोगं न ते ददुर्ध्व्यांयांसोऽपि कनीयसाम् ॥”
(चतुर्दशदापरे वेदव्यसनान्दयमेव व्यास आसीत् ।
यथा, देवीभागवते । १ । ३ । २६ ।
“त्रयोदशे चान्तरिक्षो धर्मश्चापि चतुर्दशे ॥”
यथा, च ब्रह्माख्ये । २७ अध्याये ।
“धर्मो नारायणो नाम व्यासस्तु भविता यदा ।
तदाप्यहं भविष्यामि भविष्यामि महासुनिः ॥
नालखिल्याश्रमे पुण्याप्रवृत्ते गन्धमादने ।
तत्रापि मम ते युक्ता भविष्यति तपोधनाः ॥
सुधामा कथयन्नेव कनिष्ठा विरजास्तथा ।
मम योगवलोपेता विमना हृद्द्वरेतसः ॥
प्राप्य माहेश्वरं तेजो रुद्रलोकाय संस्थिताः ॥”
कचित् युगस्य वैपरीत्यकथनस्तु कल्पमेदाद्वि-
रुद्धमित्थिगन्तव्यम् ।) धर्मलक्षणं यथा,—
“पात्रे दानं मतिः ह्यहो मातापित्रोश्च पूजनम् ।
श्रद्धा वलिर्गवां व्यासः ब्रह्मिधं धर्मलक्षणम् ॥”

इति पाद्मोत्तरखण्डम् ॥ * ॥

धर्माङ्गानि यथा, पाद्मभूमिखण्डे ।
“ब्रह्मचर्येण सत्येन तपसा च प्रवर्त्तते ।
दानेन नियमेनापि क्षमाशौचेन वल्लभः ॥
अहिंसया सुशान्त्वा च अस्तेयानपि वर्त्तते ।
एतैर्दशभिरङ्गैस्तु धर्ममेव प्रकथयेत् ॥”
धर्ममूलं यथा, मत्स्यपुराणे ।
“अद्रोहश्चाप्यलोभश्च दमो भूतदयातपः ।
ब्रह्मचर्यं ततः सत्यमनुक्रोशः क्षमा धृतिः ।
सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतदहोरासदम् ॥”
कलेर्दशसहस्रवर्षान्ते धर्मादयो हरेः पदं गमि-
ष्यन्ति । यथा,—
“शालग्रामो हरेर्मूर्तिर्जगन्नाथश्च भारतम् ।
कलेर्दशसहस्रान्ते ययौ त्वक्ता हरेः पदम् ॥
सत्त्वश्च धर्मो सत्वश्च वेदाश्च ग्रामदेवताः ।
व्रतं तपश्चानशूनं ययुस्तेः साहस्रमेव च ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतखण्डम् ॥ * ॥

धर्माधारस्थानानि यथा,—
“यत्र स्थानं तवाधारो वदामि श्रयतां विभो ! ।
वैष्णवेषु च सर्वेषु यतिसु ब्रह्मचारिषु ॥
पतिव्रतासु प्राज्ञेषु वानप्रस्थेषु भिक्षुषु ।
नृपेषु धर्मशीलेषु सन्तु सङ्घैश्चजातिषु ॥
द्विजसेविषु शूद्रेषु सत्सर्वसंस्थितेषु च ।
एषु त्वं सन्ततं पूर्णो धर्मात्मान ! विराजसे ॥
युगे युगे तवाधारा एते पुण्यतमा जनाः ॥”
अपि च ।

“अश्वत्थवटवल्किषु तुलसीचन्दनेषु च ।
देवाहंषु च पुण्येषु विद्यमानोऽपि प्रासिषु ॥
देवालयेषु तीर्थेषु सतां शश्वदृष्टेषु च ।
वेदवेदाङ्गश्रवणनैषु च सभासु च ॥

श्रीकृष्णगुणनामोक्तयुतिगीतस्थलेषु च ।
व्रतपूजातपोन्याययज्ञसाधिसिखलेषु च ॥
दौचापरीचाश्रपथगोष्ठगोप्यदभूमिषु ।
गवां गृहेषु गोष्ठेषु विद्यमानो हि पश्यसि ॥
कृशता ते न भविता धर्मैतेषु स्थलेषु च ॥
धर्मागन्धस्थानानि यथा,—
“एतदन्वेषु कृशता यदगन्धश्च तत् शब्दम् ।
पुंसलीयु तद्गृहेषु गृहेषु नरघातिनाम् ॥
नरघातिसु नीचेषु मूर्खेषु च खलेषु च ।
देवतागुरुविघ्नेषु पात्यानां घनचारिषु ॥
असन्नरेषु धूर्तेषु चौरिषु रतिभूमिषु ।
दुरोदरसुरापानकलहानां स्थलेषु च ॥
शालग्रामसाधुतीर्थपुराणरहितेषु च ।
दस्युगस्तेषु देवेषु तालच्छायासु गन्धिषु ॥
असिजीविमसीजीविदेवलयामयाजिषु ।
दृषवाहस्वर्णकारजीवहिंसेषु जीविषु ॥
भर्तुनिन्दितनारीषु स्त्रीजितेषु च पुंसु च ।
दौचासन्धिविष्णुभक्तिविहीनेषु द्विजेषु च ॥
खाङ्गकन्याविक्रयिषु स्वयोविदिक्रयिष्वथ ।
शालग्रामसुरगन्धभूमिविक्रयिषु प्रभो ! ॥
मित्रद्रोहिहस्तघ्नेषु सत्वविश्वासघातिषु ।
शरणागतहृद्दिनेषु आश्रितघ्नेषु तेषु च ॥
शश्वन्धियोक्तिशीलेषु तथा सीमापहारिषु ।
कामातृक्रोधातथा लोभाभिव्यासाच्चिप्रवादिषु ॥
पुण्यकर्मविहीनेषु पुण्यकर्मविरोधिषु ।
स्थातुमेतेषु निन्द्येषु नाधिकारस्तव प्रभो ! ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ७२ अध्यायः ॥
देवादीनां धर्मां यथा,—
सुकेशिचरवाच ।
“किंलक्षणी भवेद्धर्मः किमाचरणसत्क्रियाः ।
यमाश्रित्य न सीदन्ति देवाद्यास्तु तदुच्यताम् ॥
लक्षय ऊचुः ।
देवानां परमो धर्मः सदा यज्ञादिकाः क्रियाः ।
खाध्यायवेदवेत्तत्वं विष्णुपूजारतिः स्मृतिः ॥
दैवानां बाहुशालित्वं मातृसत्यं युद्धसत्क्रिया ।
विन्दनं नीतिशास्त्राणां हरशक्तिरदाहृता ॥
सिद्धानासुदितो धर्मा योगयुक्तिरनुत्तमा ।
खाध्यायं ब्रह्मविज्ञानं भक्तिर्वाभ्यामपि स्थिरा ॥
उत्तुङ्गद्येमासनं ज्ञेयं वृत्तवादीषु वादिता ।
सरस्वतां स्थिरा भक्तिर्गान्धर्वी धर्म उच्यते ॥
विद्याधरत्वमतुलं विज्ञानं पौरुषे मतिः ।
विद्याधराणां धर्माद्यैः भवान्यां भक्तिरेव च ॥
गान्धर्वविद्यावेदित्वं भक्तिः स्थायौ तथा स्थिरा ।
कौश्ल्यं सर्वप्रियेषु धर्मः कौमुद्यः स्मृतः ॥
ब्रह्मचर्यमसानित्वं योगाभ्यासरतिर्दृढा ।
सर्वत्र कामचारित्वं धर्मोऽर्थं पैठकः स्मृतः ॥
ब्रह्मचर्यं यथाश्रित्वं जप्यज्ञानश्च राक्षसः ! ।
नियमा धर्मवेदिल्लमाधं धर्मं प्रचक्षते ॥
खाध्यायं ब्रह्मचर्यं च दानं यजनमेव च ।
आकापण्यमनायासं द्याहिंसाक्षमादयः ॥
जितेन्द्रियत्वं शौचश्च माङ्गल्यं भक्तिरुच्यते ।
शङ्करे भास्करे देवां धर्मोऽर्थं मानवः स्मृतः ॥

धनाधिपत्यं भोगानि स्वाध्यायं शङ्करार्चनम् ।
अहङ्कारमशौचश्च धर्मोऽर्थं गुरुकैश्विति ॥
परदारामिभर्त्सितं परार्थेऽपि च लोभुपा ।
खाध्यायस्त्राग्बके भक्तिर्धर्मोऽर्थं राक्षसः स्मृतः ॥
अविवेकताधाद्यानं शौचहानिरसत्त्वता ।
पिशाचानामर्थं धर्मः सदा चाभिघयधुता ॥
योनयस्तु द्वादशैताः सद्य धर्माश्च राक्षसः ! ।
ब्रह्मणा कथिताः पुण्या द्वादशैव गतिप्रदाः ॥”
इति वामनपुराणे ११ अध्यायः ॥

धर्माधर्मलक्षणम् । यथा,—
“अहिंसात्मकणो धर्मो हिंसा चाधर्मलक्षणम् ॥”
इति महाभारतम् ॥
“वेदप्रणिहितो धर्मो ह्यधर्मस्तद्विषयः ॥”
इति श्रीभागवतम् ॥
“विहितक्रियया साध्यो धर्मः पुंसां गुणो मतः ।
प्रतिविद्धक्रियासाध्यः स गुणोऽधर्म उच्यते ॥”
इति धर्मदीपिका ॥

(द्रव्यवैशेषिक्यदृष्टविशेषः) यथा, भागवते १२।३।१४।
“इहोस्तु तनयो वभूः सेतुस्तस्यात्मजस्ततः ।
आरब्धस्तस्य गान्धारस्तस्य धर्मस्ततो धृतः ॥”
धर्मकर्म, [न] कौ, (धर्माय धर्मस्य वा कर्म
कार्यम् ।) धर्मकार्यम् । शुभादृष्टप्रतिपादक-
क्रिया । यथा,—

“वेदप्रणिहितं धर्मकर्म तन्मङ्गलं परम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतखण्डम् ॥
धर्मकायः, पुं, (धर्माय कायो देहो यस्य ।)
बुद्धः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
धर्मकीलः, पुं, (धर्मस्य कील इव ।) शासनम् ।
राजशासनम् । इति पुरवर्गे त्रिकाण्डशेषः ॥
धर्मकीलकः, पुं, (धर्मकील + संज्ञायां कन् ।)
ब्रह्मशासनम् । इति पुरवर्गे शब्दरत्नावली ॥
धर्मकेतुः, पुं, (अहिंसा रूपो धर्मः केतुरिव यस्य ।)
बुद्धः । इति शब्दरत्नावली ॥

धर्मक्षेत्रं, कौ, (धर्मस्य क्षेत्रम् ।) कुरक्षेत्रम् ।
यथा,—
“ब्रह्मवेदिः कुरक्षेत्रं पश्चरामहदान्तरम् ।
धर्मक्षेत्रं कुरक्षेत्रं द्वादशयोजनार्वाध ॥”
इति श्वेदचन्द्रः ॥

अपि च ।
“तरङ्गकारमुकयोर्धेदन्तरं
रामहदानाश्च मचक्रुकस्य च ।
एतत् कुरक्षेत्रमन्तपश्चकं
प्रजापतेरुत्तरवेदिरुच्यते ॥”
इति भारतपद्मे ॥

धर्माधारे, चि ॥
धर्मघटः, पुं, (धर्माय घटः सुगङ्गोदकपरिपूर्ण-
कलसः ।) शौरवैशाखे प्रवृद्धदातयसुगन्धोदक-
पूरितकलसः । यथा, काशीखण्डे १२ अध्याये ।
“द्वयुधर्मघटांश्चापि सुगन्धोदकपूरितान् ॥”
तद्विधिर्यथा । अथ धर्मघटव्रतम् ।
तत्र प्रथमं स्वस्तिवाचनं कृत्वा सूर्यः सोम इति
पठित्वा सङ्कल्पं कुर्यात् । यथा,—